

Hal

– Nezahat KAYA · 21 Mart 2017

Hâl

Mecalsiz gülüşüm görse de zoru
Bahara taşınan kuşlar gibiyim
İçime yerleşen ateşle, koru
Yüreğe saklayan ruha yerliyim

Varlığım gölgeme bazen ömrüme
Gam keder yığarak sokar böğrüme
Binlerce sükûtu alıp emrime
Arzın deryasına yığan milliyim

Bugünler benimle olsa da yorgun
Yarına gizlice ediyor vurgun
Her şeyden vazgeçip çimene, durgun
Uzanmak isteyen hüznün ehliyim

Gözüme reva mı çöl fırtınası
Varolan umudum gönül aynası
Ödülü bir tutam kızıl kınası
Peygamber çiçeği kadar hisliyim

Velâkin arada dalıyor bakış
Sefil arzulara işliyor nakış
Bilmem ki takdiri yaz mı, karakış
Döngüde duygular özde demliyim

Kelamı değersiz 'dil'den anlamam
Vefaya ar gelen 'hâl'den anlamam
Hülâsa zor gelen 'kal'den anlamam
Benimle çekişen bana ekliyim

Çarmıha gerilen İsa şekliyim...

Nezahat YILDIZ KAYA

21Mrt'17